

7 Rejon...
dn. 19-V 1951 r.

7-Domek

Oplata pocztowa niszczona ryczałtem

Cena 15 gr.

Na stronie 2 i 4
sprawozdanie
z mistrzostw
bokserskich
Europy
w Mediolanie

DZIENNIK ŁÓDZKI

CZY
TEL
NIK

Rok VII Nr 134 (2114)

Łódź, środa 16 maja 1951 r.

NA KIERMASZU

Już z daleka słychać dźwięki skocznej polki lub zadzierzwyściego marsza. Jeżeli pociągnięci melodią zaczniemy szukać jej źródła, trafimy na Piotrkowskiej 94 na szereg stoisk. I wówczas na pewno zapomnimy o muzyce i zajmiemy się stoiskami. Na każdym tyle ciekawych rzeczy. Jakich? — Książek. Tu bowiem „Dom Książki” urządził kiermasz z okazji Dni Oświaty, Książki i Prasy. Kiermasz cieszy się nieślabnącym powodzeniem.

Na rzecz pokoju - przeciw imperialistom Łódź w przeddzień Plebiscytu Potężne manifestacje na Widzewie i w innych dzielnicach miasta

Wielkie manifestacje dzielnicowe, poprzedzające Narodowy Plebiscyt Pokoju jako jeden z pierwszych rozpoczął Czerwony Widzew. Wczoraj halę Włókniarza przy ul. Armii Czerwonej wypełniło około 10 tys. mieszkańców tej robotniczej dzielnicy naszego miasta. Wiec zamienił się w żywiołową manifestację na cześć Światowego Obozu Pokoju z wielkim Związkiem Radzieckim na czele, na cześć międzynarodowej solidarności proletariatu i na cześć wodza postępowej ludzkości i chorążego pokoju Generalissimusa Stalina.

Przy stole prezydialnym zasiadła 3-osobowa delegacja związkowców koreańskich, włóknianka brazylijska Jolanta, wiceprzewodniczący CRZZ — Aleksander Burski, przewodn. ORZZ Sumerowski, wiceprzewodn. Zarządu Gł. Zw. Zaw. Włókniarzy Dzikowska, ks. Pniowski, przewodnicy pracy oraz przedstawiciele społeczeństwa i młodzieży.

Manifestację zainicjował przewodnicząca Dzielnicowego Komitetu Obronców Pokoju Widzew — Silecka, po czym referat na temat walki o Pokój i Narodowe Plebiscytu, wygłosił ob. Drzewiecki.

Słowa mówcy przerywały raz po raz oklaski i okrzyki na cześć Pokoju, Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bieruta. Entuzjazm w hali doszedł do zenitu, gdy na trybunie zjawiła się przedstawicielka walczącej Korei Tan Un Szin. Przekazała ona robotniczce Łodzi gorące pozdrowienia od bohaterstwa narodu, trwającego w niezłomnej walce z amerykańskim imperia-

lizmem. — Żadne zbrodnie agresorów amerykańskich — powiedziała Tan Un Szin — nie złamią ducha narodu koreańskiego. Gdy Koreańska schodziła z trybuny obsypana została formalnie bukietami kwiatów.

Równie gorąco manifestowali zebrani solidarność międzynarodową ludzi pracy podczas przemówienia włóknianki brazylijskiej — Jolanty, która zobrazowała walkę robotników brazylijskich z faszyzmem.

Jako ostatni zabrał głos przewodnicząca młodzieży — Nasielski. Wiec widzewski stał się jeszcze jednym dowodem, że Łódź przystępuje do Plebiscytu w pełni

ni świadomości wagi ogólnonarodowej manifestacji, w jaką za mieni się składanie podpisów pod Apellem Światowej Rady Pokoju.

W dniu wczorajszym odbyły się również inne wiece dzielnicowe, a mianowicie: w Rudzie Pabianickiej przy ul. Sopotkiej nr 3/5 na Bałutach przy ul. Liżmanowskiego 156 i w śródmieściu przy ul. Żeromskiego 74. Po manifestacjach odbyły się występy artystów scen łódzkich.

Nienawidzimy tych — którzy nienawidzą pokoju

Księża z całego województwa na konferencji w Łodzi stwierdzili: obowiązkiem całego duchowieństwa jest walczyć słowem i czynem przeciw wojnie

Pięknie przybrana sala WRN zapelniała się do ostatniego miejsca. Wśród zebranych widzieliśmy przeszło stu księży, kilkadziesiąt sióstr zakonnych, zakonów — Służebniczek, Felicjanek, Szarytek,

Urszulanek oraz działaczy katolickich. Uczestnicy zebrania przybyli na zaproszenie Komitetu Obronców Pokoju na trzecie konferencje wojewódzka. Wszystkie oczy zwracały się w kierunku stołu prezydielnego, na którym widniał napis: „Twój podpis — to pokój”.

W prezydium zasiadli ks. ks. Lemparty, Grabowski, ks. pułk. Andrysiak, ks. bernardyn Soból, Fijałkowski, Chrulewicz i Korcek.

Przewodniczył zebraniu ks. Pasternak.

W wielkiej ogólnonarodowej walce o pokój, duchowieństwo katolickie nie chce zostać w tyle — stwierdził ks. Pasternak. Jakże mogliśmy się wyliczyć, skoro cały naród pragnie pokoju, za pokojem się opowiada.

Akcja obejmująca nasz kraj i wiele innych narodów, uświadomienia wszystkim, czym jest obóz imperialistów i podżegaczy wojennych, czym jest groza wojny, a czym błogosławieństwo pokoju, o które walczą ludzie miłujący pokój. Manifestujemy — powiedział ks. Pasternak — wobec całego świata nasza nieugięta, gorąca wola pokoju.

Po powołaniu prezydium przewodniczący zwrócił głos do ks. pułk. Andrysiakowi, który wygłosił referat nt. „Nasze zadania w plebiscycie pokoju”.

— Piętnujemy wojnę — powiedział ks. Andrysiak. Obecnie, kiedy Polska weszła w stadium niebywałego w jej dziejach rozkwitu,

tych większym obowiązkiem duchowieństwa polskiego i działaczy katolickich, jest walczyć słowem i czynem przeciwko wojnie. Wyciągamy ręce do tych wszystkich, którym jest droga sprawa pokoju. Nienawidzi my tych, którzy nienawidzą pokoju. Stanęliśmy u boku ludu polskiego, który tak ofiarnie buduje piękną przyszłość.

My księża, siostry i działacze wspólnie ze wszystkimi ludźmi dobrej woli ujmijmy sprawę pokoju w nasze ręce i będziemy o nią walczyć do ostatka.

(Dalszy ciąg na str. 2)

Apel do wszystkich naukowców

WARSZAWA. — Komisja naukowców przy Polskim Komitecie Obronców Pokoju wystosowała do wszystkich pracowników nauki apel następującej treści:

„My, członkowie sekcji naukowców przy Polskim Komitecie Obronców Pokoju, apelujemy do waszych kolegów: niechaj nie zabraknie ani jednego podpisu pracownika naukowego w Polsce na kartach Narodowego Plebiscytu Pokoju.

Wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, jak ważną jest dla rozkwitu naszej ojczyzny realizacja Planu 6-letniego i wiemy, że walka o Pokój jest jednocześnie walką o wykonanie tego planu.

My, naukowcy, chcemy, by nasza nas była tym, czym być powinna: pomocniczą i opiekunką ludzkiej pracy.

W Ameryce wyniki naukowych badań fizyków i biologów użyte do produkcji narzędzi mordu, których ofiarą padają matki i dzieci na Korei.

Kładąc nasze podpisy na kartach Narodowego Plebiscytu Pokoju wyrażamy nie tylko naszą

wolę pokoju, ale i naszemu przekonaniu, że przywrócić naukę do godności i szacunku, na jakie zasługuje.

Podpisem naszym przyrzekamy, że dołożymy wszelkich starań, by owoce naszej pracy dobrze służyły Polsce Ludowej”.

Za komitet naukowców apel podpisał:

- rektor Remigiusz Bierzaniek, prof. Jerzy Bukowski, prof. Edward Czetwertyński, prof. Jan Dembowski, prof. Leopold Infeld, prof. Karol Jonscher, prof. Michał Kaczorowski, prof. Roman Kozłowski, prof. Tadeusz Lehr-Splawiński, prof. Jerzy Mantentfel, prof. Kazimierz Michałowicz, prof. Stanisław Ossowski, prof. Stefan Piętkowski, prof. Marian Stefanowski, prof. Rafał Taubenschlag, rektor Edward Waszczałowski, rektor Jan Wasilkowski, rektor Jakub Węgliński, prof. Witold Wierzbicki, prof. Jan Zachwatowicz.

Robotnicy łódzcy przed Plebiscytem Nasze podpisy poprzemy Wartami Pokoju

Czerwone kokardki przy ubraniu, czy proporzycy przy warsztatcie pracy, oznaczają warty pokoju, których tysiące pełnią dziś w całym kraju. W fabryce, sklepie, biurze czy szkole z jednakim zapalem ludzie pragnący pokoju przygotowują się do Narodowego Plebiscytu Pokoju wzmoczoną pracą.

W ZPW im. Reymonta wezwaniu do pełnienia warty pokoju rzuciła Helena MURAWA, zobowiązując się jednocześnie wraz z swym 28-osobowym zespołem na oddziale przygotowawczym podnieść produkcję o 0,5 proc. Na jej apel odpowiedzieli ZMP-owcy z zespołu Władysława KOWALSKIEGO a za nimi poszli inni. Dziś na watach pokoju w ZPW im. Reymonta walczą o zwiększoną produkcję 16 ze

spółów i 24 robotników, którzy na apel Heleny Murawy odpowiedzieli indywidualnym załączeniem warty pokoju.

Coraz więcej czerwonych proporzyców pojawia się na warsztatce w ZPW im. Waryńskiego.

Realizacja zobowiązań przedplebiscytowych w ZPB im. Armii Ludowej do wczoraj tylko przyniosła dodatkową produkcję wartości 2.037 zł.

Wczoraj także załączono warty pokoju w ZPW im. 9 Maja ZPB im. Dzierżyńskiego.

„Nasze podpisy na kartach plebiscytowych poprzemy czynem produkcyjnym” — oto niemówione hasło, które mobilizuje pełnię warty pokoju.

nas, ba wszyscy, żywymy takie uczucia, jak Stanisława Smorawska z Gruszyc, która aż wstrząsa się:

— Jacy oni podli, udawali, że są przyjaciółmi, a teraz zbroją hitlerowców, żeby na nas napadli. Chcą za brać naszą ziemię. A my na to nie pozwolimy. I poto podpiszemy apel — i ja, i wszyscy sąsiedzi — tak jak ludzie w całej Polsce, żeby zmusić Trumana i tych wszystkich podżegaczy do podpisania Paktu Pokoju. Niech wiedzą, że jeżeli nie podpiszą, to wszyscy ludzie w całej Polsce i w innych krajach będą przeciw nim...!

Takie są nasze uczucia. Uczucie miłości do kraju rodzinnego — do jego wolności i niepodległości i nienawiść do imperialistów podżegających do wojny kierować będą naszą ręką, gdy sięgną będziemy po pióro...

Ala przecież my — ludzie budującego socjalizm kraju wiemy dobrze, że dopiero wtedy osiągnąć można cel na szczyt pragnień, gdy uczucia łączą się z konkretną działalnością — z prowadzącą do celu, nawet kosztem wielu wyrzeczeń pracą.

Stąd „Warty Pokoju”. Stąd czyn produkcyjny Heleny Murawy z ZPW im. Reymonta i tysięcy jej towarzyszek i towarzyszy pracy w całej Łodzi.

Zeby skutecznie bronić pokoju, żeby skutecznie przeciwstawić się imperialistom musimy być silni. — Wzmacniamy naszą potęgę przyspieszając realizację planów produkcyjnych w naszych zakładach, przyczyniając się do przyspieszenia realizacji Planu Sześcioletniego.

Jeśli to rozumiemy, jeżeli wiemy, że walka o plan ma decydujące znaczenie dla walki o pokój, jeżeli podpisując jutro plebiscyt będziemy to robili nie tylko powodowani naszymi uczuciami, lecz również zrozumieniem tego faktu — wówczas będziemy mogli odpowiedzieć pozytywnie na postawione wstępnie pytanie. — Tak jest, posiadamy całkowitą świadomość do niesności aktu, którego dokonamy. (w)

Precz z odbudową wehrmachtu przez amerykańskich miliarderów!
Położyć kres uzbrajaniu Niemiec zachodnich!
Razem z narodami świata pokrzyżujemy amerykańsko-hitlerowskie plany wojenne!

